

DEN
NATIONALE
SCENE

CHARLIE CHAPLIN: DIKTATOREN

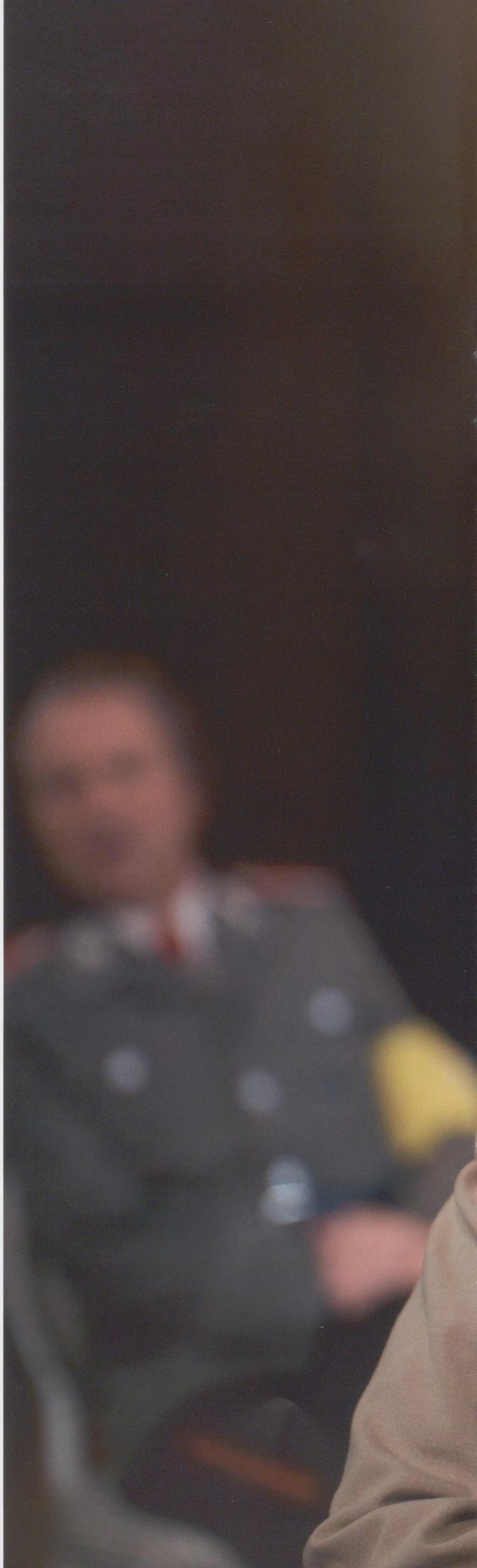
KJÆRE PUBLIKUM

«Jeg beklager, men jeg vil ikke være keiser. Jeg vil hverken bestemme eller erobre», seier Chaplin i den kjente talen som avsluttar filmen *Diktatoren*. Ein film som var eit vågestykke som latterleggjorde og kledde av ein despot. Charlie Chaplin sine verk overlevde tida han sette seg midt imot og utgjer i dag ein felles kulturarv for mange av oss. Han synte oss krafta og makta i satire, humor og kunstnarleg mot. Hans kunstnarlege prosjekt verka i ei tid som dverre har mange likskapar med vår eigen.

Eg håpar at denne framsyninga vil minne deg om krafta i forløysande latter som kan utfordre destruktive krefter. Eg håpar den vil minne deg om kva det kan bety at vi deler opplevingar og dyrkar humanistiske verdiar når det bles i verda rundt oss. Og så håpar eg at de gjennom Eirik del Barco Soleglad si tolking av Chaplin får eit innblikk i kven den legendariske filmskaparen med bowlarhatta eigentleg var, og kva kostnadar det kan ha å være driven av ei ambisjon som er større enn si eiga tid.

«Chaplin: *Diktatoren*» er ein del av eit haustrepertoar der vi reiser spørsmål om kunsten si rolle og kraft. Eg håpar du får ei god teateroppleving hos oss. Og eg håpar du går herifrå med lyst til å diskutere vidare.

Solrun Toft Iversen
Teatersjef

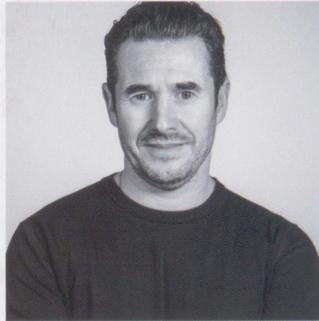

24g011717

PÅ SCENEN

Eirik del Barco Soleglad
Charlie Chaplin/ Diktatoren,
Adenoid Hynkel/
Den Jødiske Barbereren

Tormod Løvold
Napaloni/ Jack Oakie,
Reginald Gardiner/ Schultz

Katrine Lunde Mackenzie
Mary Pickford

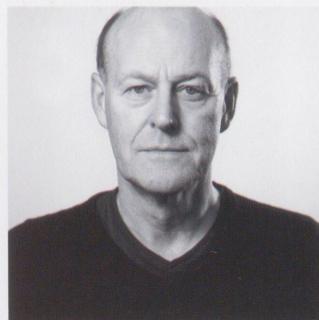
Monica Dybwad
Paulette Goddard / Hannah

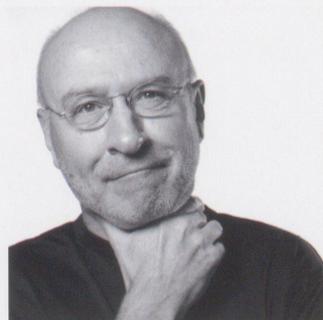
Jonatan Filip
Georg Gyssling / Spook

Irene Waage
Hedda Hopper

Stig Amdam
Herring / Billy Gilbert /
Franklin D. Roosevelt

Jon Ketil Johnsen
Garbitsch / Henry Daniell

Jonas Fuglevik Urstad
Stormtroppsjef / Moshe /
Prof. Kibitzen / Fru Napaloni

Statister: Julie Larsen Sæbø, Lucas Rosenstock, Malene Stadaas, Brage Bjørkeng Stokseth
og Eli Aurlund Sæle

“Jeg får spille veldig mange nivå av et menneske”

Intervju med Eirik del Barco Soleglad

Skuespiller Eirik del Barco Soleglad beskriver Charlie Chaplin som en notorisk sjarmør og tullebukk, som også i det private liv konstant var på jakt etter situasjoner å lage morsomheter av. Nå skal Eirik selv fremstille sitt kunstneriske forbilde, og holde den berømte fredstalen som rommer det han ser på som en ode til det gode i mennesket.

Helt siden barndommen har Charles Spencer Chaplin, eller Charlie Chaplin som vi kjenner ham best, vært en viktig inspirator for Eirik del Barco Soleglad.

- Faren min hadde et Super8 smalfilm-kamera, da de kjøpte det kom det med en del Chaplin-filmer. Så hele barndommen min, når det var bursdag eller det var noe spesielt, så satt faren min fremviseren. Det var de gamle landstrykerfilmene som ble laget i perioden 1916 til 1920. Så hele oppveksten min er egentlig markert av å sitte å spise sure paddar og se Chaplin-filmer. Han var viktig.

I 1940 lanserte Chaplin filmen Diktatoren, produsert i eget filmstudio. Chaplin spilte selv hovedkarakterene Hynkel, som planlegger verdensherredømme, og den jødiske barbereren, som drømmer om fred i verden. I teaterversjonen møter publikum i tillegg også den mektige filmskaperen Chaplin selv, og vi blir tatt med på filmsettet i Hollywood. Eirik spiller både Chaplin og de to hovedkarakterene fra filmen.

- Jeg spiller én karakter som spiller to andre karakterer. Det å spille Chaplin er jo som man på en måte må diktate litt, fordi de to karakterene diktatoren og barbereren er jo postulert slik de er i filmen, og så kan man leke rundt det. Chaplin privat har man jo en formening om hvordan var, jeg har sett litt dokumentarer, men jeg må jo lage den Chaplin som vi møter her og nå mens han lager filmen Diktatoren. Så det er en utfordrende, men veldig artig oppgave. Jeg får spille veldig mange nivå av et menneske, forteller Soleglad.

Diktatoren var Chaplins første talefilm, men det er rester fra stumfilmens tidsalder i forestillingen.

- Diktatoren er jo full av Chaplins fysiske komikk, særlig i rollen til den jødiske barberen, som er landstrykerkarakteren som snakker for første gang. Alle hans filmer har jo denne vaudeville-slapstick fysiske humor-en med seg. Han var en notorisk sjarmør og tullebukk, også i private situasjoner leitet han alltid etter morsomheter.

Humanist som sto opp mot urettferdighet

I Diktatoren vendte Chaplin blikket til storpolitikken, og brukte sin posisjon til å lage parodi på Hitler og hans stab.

- Det er jo veldig mange som har meninger om Chaplin som politisk menneske, og jeg tror han nok helt sikkert hadde sine politiske overbevisninger, men primært så var jo han en humanist, et menneske som sto opp mot urettferdighet. Han var jo en veldig fattig gutt fra London. Moren ble sendt på asyl, og han levde nærmest en gategutt-tilværelse. Hele hans liv er jo en slags kamp mot overmakten. I alle hans komedier og filmer er det jo ofte en person som blir utsatt for overgrep fysisk eller psykisk av noen i en maktstruktur. Og så lar Chaplin de svake få sin hevn. Jeg tror at når Hitler dukker opp, så hadde han jo voldsomme fysiske likhetstrekk med karakteren til Chaplin, den samme lille kostebarten og alt mulig, så det lå jo sikkert snublende nært for ham.

En ode til det gode i mennesket

Filmen Diktatoren kulminerer i en av de mest vesentligste talene i filmhistorien. Når Chaplin først tok bladet fra munnen, så avslutter han den over to timer lange forvekslingskomedien med en monolog.

- I Diktatoren så har han gjort det så elegant, fordi at han klarer liksom å gjøre sitt humanistiske prosjekt om til en komedie og et politisk uttrykk som handler om at vi ikke skal la slike totalitære mennesker bestemme. Når den jødiske barbereren må stå som diktatoren å holde en tale til troppene, da holder han ikke et politisk manifest, men et humanistisk manifest. Det er meget kløktig konstruert av Chaplin. Talen er jo som en ode til det gode i mennesket, en ode til fornuften. Det han prøver å si med den talen er at vi innerst inne er gode vesen, vi ønsker hverandre godt, vi er flokkyr, vi tar vare på hverandre, så hvorfor lar vi mennesker som jobber for det motsatte bestemme.

Chaplin: Diktatoren rommer både tragedien og komedien.

- Det er en forestilling om vårt eget forhold til verden vi lever i, da og nå, avslutter Soleglad.

Av: Camilla Lundberg Berntzen

CHAPLIN: DIKTATOREN

Av:

Morten Joachim og Line Hofoss Holm
Tilrettelagt av Peer Perez Øian

Regissør:

Peer Perez Øian

Scenograf – og kostymedesigner:

Dagny Drage Kleiva

Koreograf:

Piero Issa

Musikk og lyddesigner:

Alf Lund Godbolt

Lysdesigner:

Geir Hovland

Videodesigner:

Einar Bjarkø

Regiassistent:

Mattis Månum Pettersen

Dramaturg:

Per Ananiassen

Inspisient:

Kjell Arve Vorland

Kostymeansvarlig:

Maren Wagtskjold-Myran

Maskør:

Silje Benedicte Lie

Lydtekniker:

Bjarte Våge / Rune Bjorøy

Lysmester:

Ida Brønn

Sceneteknisk ansvarlig:

Even Kråkenes

Rekvisitør:

Magnus Holm / Sissel Hamre

Kostymetekniker:

Nina Holvik

Sufflør:

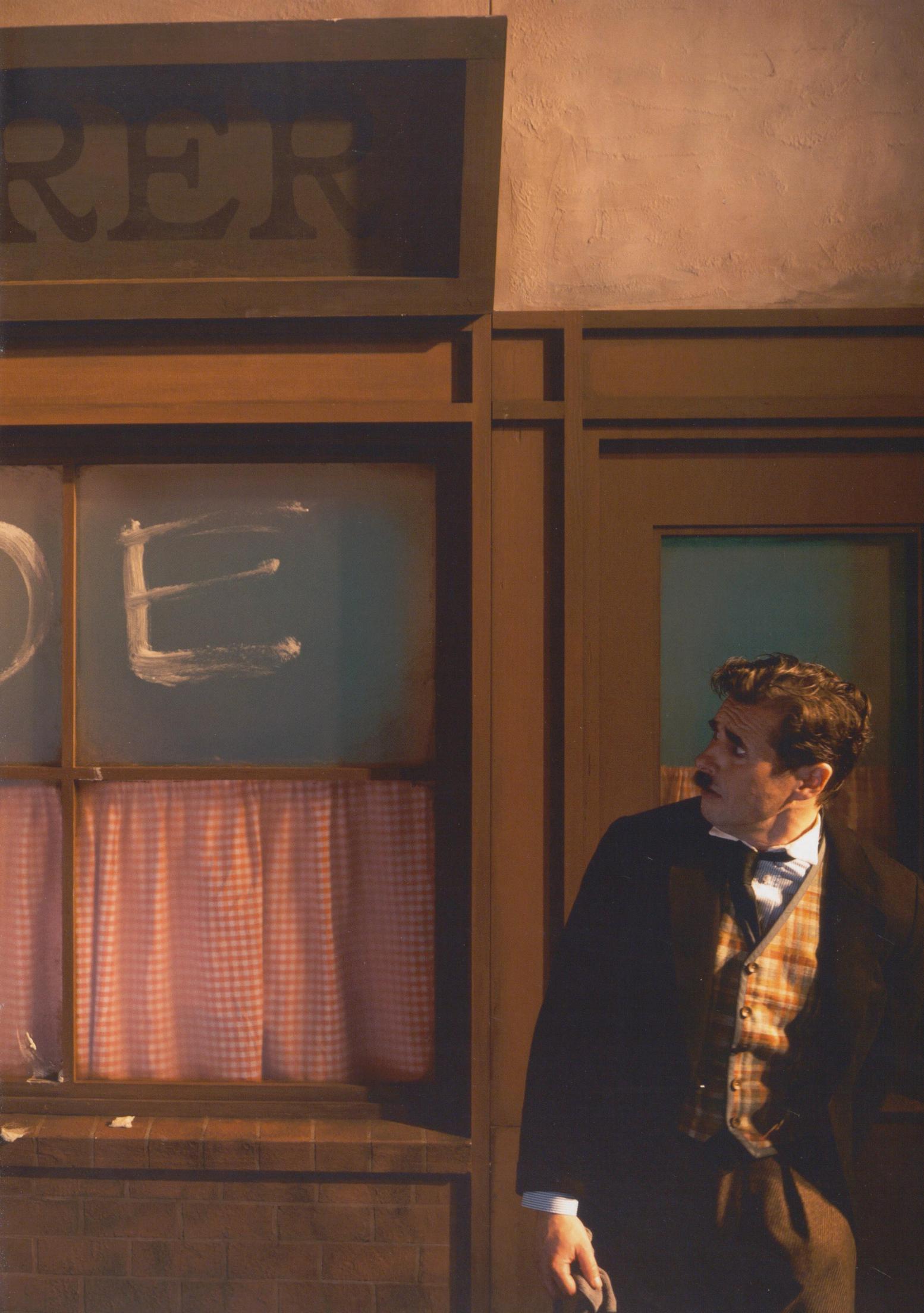
Birte V. Rolland

**Premiere 11. oktober 2023,
Store Scene**

Produsert etter en avtale med
Teaterforlaget Songbird AS.

THE GREAT DICTATOR Copyright © Roy Export S.A.S.
Charlie Chaplin TM is a trademark and/or service mark of
Bubbles Inc. SA and/or Roy Export, used with permission.

Fordeler hele livet

Som OBOS-medlem stiller du foran i køen den dagen du skal kjøpe egen bolig.

Du får også en rekke andre fordeler alle de årene du ikke benytter deg av forkjøpsretten.

- Inntil 50% rabatt på bolig- og kulturtildbud
- Svært gode betingelser på lån, sparing og forsikring
- Forkjøpsrett på ca 90.000 nye og brukte OBOS-boliger

Les mer på obos.no/blimedlem

 OBOS

Den Nationale Scene, Pb 78, Sentrum, 5803 Bergen, tlf: 55 54 97 00

Bilettet: dns.no, tlf: 55 60 70 80, dns@dns.no

Ansvarlig redaktør: Solrun Toft Iversen

Foto: Sebastian Dalseide

Trykk: Molvik Grafisk AS | Med forbehold om endringer og trykkfeil